

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/298/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912210747
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912210747.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36234176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, zastúpeného právnym zástupcom ERASMUS LEGAL, s. r. o., IČO: 36789615, so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, v mene ktorého koná Mgr. Tomáš Rašovský, advokát a konateľ, proti odporkyni Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I., P. č. XXXX, o zaplatenie 858,35 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/90/2012-38 zo dňa 26.02.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti nad priznanú sumu (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) z r u š u j e a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 325,99 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 27.05.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvu o úvere zo dňa 01.12.2009, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyni úver v sume 850,- €. Odporkyňa sa zaviazala vrátiť úver navrhovateľovi v 36 splátkach v sume 43,83 € mesačne. Okresný súd mal ďalej preukázané, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi 11 dohodnutých splátok v sume 43,83 € a jednu splátku v sume 41,88 €, t.j. spolu sumu 524,01 €; ďalšie splátky neuhradila. Podľa zistenia okresného súdu zo spornej zmluvy o úvere vyplýva, že navrhovateľ a odporkyňa podpisom zmluvy súčasne uzavreli aj dve zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorých je odporkyňa oprávnená čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, ďalej podpisom zmluvy uzavreli aj záväzkový vzťah z právneho dôvodu vernostného identifikačného čísla podľa úverových podmienok, dohodu o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskú doložku a poistenie (výdavkov a proti zneužitiu karty). Podľa názoru okresného súdu navrhovateľ v týchto ďalších častiach zmluvy o úvere vopred vnútil odporkyni aj iný právny úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie úveru); na strane odporkyne vyhodnotil nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť aj do iných zmluvných vzťahov s navrhovateľom ako bolo primárne vo sfére jej záujmu, pretože odporkyňa mala záujem nepochybne len o poskytnutie úveru v sume 850,- €. Okresný súd konštatoval, že je tu zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporkyne pokiaľ podpísala zmluvu v takomto znení a preto považoval takýto právny úkon za neplatný s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Postup navrhovateľa kvalifikoval aj ako nekalú praktiku, ktorá v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Keďže odporkyni bola navrhovateľom na základe neplatného právneho úkonu poskytnutá suma 850,- €, z ktorej táto vrátila navrhovateľovi v splátkach spolu sumu 524,01 €, potom navrhovateľovi vzniklo v súlade s § 456 Občianskeho zákonníka právo požadovať od odporkyne vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zostatku nevráteného poskytnutého plnenia, teda v sume 325,99 €. Preto okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť túto sumu s príslušenstvom navrhovateľovi z titulu bezdôvodného obohatenia. Súčasne okresný súd

uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj vyššie uvedené úroky z omeškania a to v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, pričom za prvý deň omeškania okresný súd považoval deň nasledujúci po vyhlásení splatnosti úveru, t.j. 27.05.2011 odkedy je odporkyňa v omeškani. V prevyšujúcej časti nad túto priznanú sumu okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti nad priznanú sumu podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 18.04.2013 (č. I. 49-51 spisu v spojení s č. I. 54-57 spisu), ktorým navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu alebo aby rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie; navrhovateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p., pretože podľa jeho názoru konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní navrhovateľ uviedol, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, či považoval za neplatnú len zmluvu o revolvingovom úvere a mal za to, že nároky z nej sú uplatňované v prejednávanej veci (čo však nie je pravda) alebo za neplatnú považoval aj zmluvu o poskytnutí úveru v sume 850,- €, keď v tomto smere považuje rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný. Nestotožnil sa s vyhodnotením vykonaných dôkazov a právnym posúdením veci okresným súdom. Považoval za potrebné uviesť, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyňi v sume 850,- €, ktorý sa táto zaviazala splatiť v 36 splátkach v sume 43,83 € mesačne. Odporkyňa úver čerpala a splatila celkom 12 splátok aj keď so zaplatením splátky č. 11 a č. 12 sa dostala do omeškania, ostatné splátky odporkyňa už nezaplatila, preto ju dňa 26.05.2011 vyzval na splatenie celého úveru. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zmluva o úvere je uzavretá v písomnej forme, spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktoré v odvolaní podrobne špecifikoval a preto nemôže byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Predmetom konania sú len nároky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, nie je pravda, že si voči odporkyňi uplatňuje nároky vzniknuté zo zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere. Je pravda, že spolu so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX sú na tom istom liste uvedené aj zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluva o poskytnutí revolvingového úveru II., na základe ktorých je odporkyňa oprávnená čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, k samotnému zaslaniu platobnej karty však nedošlo, lebo na to neboli splnené podmienky; podpisom zmlúv tieto síce nadobudli platnosť, ale účinnosť by nadobudli až okamihom prvého čerpania po aktivácii platobnej karty, ku ktorému nedošlo. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie „§ 52 ods. 1“ (zrejme správne § 52a ods. 1 - poznámka odvolacieho súdu) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa písomným podaním zo dňa 15.05.2013 (č. I. 58 spisu), ktorým navrhla rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť ako vecne správny. Vo vyjadrení uviedla, že rozhodnutie okresného súdu je založené na správnom právnom závere. Podľa odporkyne je nesporné, že v tomto súdnom konaní sa jedná o právny úkon, ktorý trpí zásadnými právnymi vadami, ktoré zakladajú jeho neplatnosť ako to uviedol okresný súd. Dňa 15.04.2013 navrhovateľovi vrátila sumu 383,- € hotovostným vkladom, t.j. 325,99 € s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % od 27.05.2011 do zaplatenia. Okresný súd podľa odporkyne správne zamietol aj uplatňované úroky z omeškania vo výške 0,025 % zo sumy 858,35 € od 11.08.2012 do zaplatenia, pretože tento nárok bol neprijateľný a v rozpore s dobrými mravmi. K vyjadreniu odporkyňa pripojila platobný príkaz zo dňa 15.04.2013 o zaplatení sumy 383,- € v banke (č. I. 59 spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku, ktorým návrh vo zvyšnej časti nad priznanú sumu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Okresný súd založil svoje rozhodnutie na právnom posúdení, podľa ktorého navrhovateľ v prejednávanej veci uplatnil voči odporkyni nároky vzniknuté z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere; mal za preukázané uzavretie zmluvy o úvere na sumu 850,- € pre odporkyňu a ďalších právnych úkonov (dvoch zmlúv o revolvingovom úvere, rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy), na uzavretí ktorých chýbala slobodná, určitá a vážna vôľa odporkyne; v tom videl okresný súd neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietol nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom; dôvodil, že v prejednávanej veci si uplatnil len nároky zo zmluvy o úvere na sumu 850,- €, ktorá má podľa neho všetky náležitosti podľa príslušných ustanovení práva spotrebiteľských úverov; nepoprel, že spolu s uvedenou zmluvou o úvere došlo aj k uzavretiu ďalších právnych úkonov, nároky z nich však nie sú predmetom konania; v tomto smere navrhovateľ v zmysle § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka poukázal najmä na potrebu samostatného posúdenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú zahrnuté do jednej listiny.

Odvolanie navrhovateľa je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že predmetom konania v prejednávanej veci je len nesplatená časť úveru podľa zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2009 na sumu 850,- €; nároky z ďalších právnych úkonov uvedených v uvedenej zmluve o úvere nie sú predmetom konania v prejednávanej veci, ktorá skutočnosť vyplýva z návrhu na začatie konania a jeho skutkového odôvodnenia (aj keď sú všetky spotrebiteľské zmluvy zahrnuté v jednej listine, v zmysle § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa každá posudzuje samostatne a to z hľadiska vzniku a zániku, platnosti a účinnosti ako aj z hľadiska neplatnosti). Z viazanosti súdu návrhom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a posúdiť viac, než čoho sa domáhajú (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným návrhom na začatie konania. Okresný súd vyššie uvedeným postupom posudzoval platnosť právnych úkonov, ktoré neboli predmetom konania (podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade nemožno hovoriť ani o závislých zmluvách v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Neplatnosť spornej zmluvy o úvere v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (aj vzhľadom na vyjadrenie odporkyne k odvolaniu navrhovateľa) nevidel ani odvolací súd. Aplikáciou ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepoužil okresný súd správne ustanovenie právneho predpisu, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil, čím je daný dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní posúdi okresný súd spornú zmluvu o úvere z hľadiska splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 11.12.2009. Je potrebné najmä posúdiť (a to aj vzhľadom na argumentáciu navrhovateľa v odvolaní), či sporná zmluva o úvere obsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a či je možné poskytnutý úver podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd zodpovie na otázku, či samotné uvedenie počtu splátok a splatnosti prvej splátky v zmluve môže nahradiť údaj o konečnej splatnosti úveru a to z hľadiska v zákone použitého pojmu „údaj“ a tiež z hľadiska, že povinnosť uviesť výšku, počet a termíny splátok v zmluve zakotvuje iné samostatné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (t.j. či dve samostatné povinnosti uložené zákonom v dvoch rozdielnych ustanoveniach je možné splniť spôsobom ako to urobil navrhovateľ v bode 44 spornej zmluvy o úvere). V prípade, že okresný súd dospeje k záveru, že sporný úver je

potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, oproti poskytnutej sume úveru 850,- € zohľadní splátky zaplatené odporkyňou podľa splátkového kalendára - v tomto smere je potrebné najskôr odstrániť rozpor medzi tvrdením navrhovateľa o zaplatení celkom 12 splátok spolu v sume 524,01 €, pretože z predloženého splátkového kalendára (č. I. 15-16 spisu) vyplýva, že odporkyňa zaplatila spolu sumu 540,98 € (dňa 12.02.2010 sumu 47,83 €, dňa 23.02.2010 sumu 43,83 €, dňa 22.03.2010 sumu 43,83 €, dňa 31.03.2010 sumu 4,- €, dňa 21.04.2010 sumu 43,83 €, dňa 18.05.2010 sumu 5,- €, dňa 04.06.2010 sumu 43,83 €, dňa 30.06.2010 sumu 63,- €, dňa 20.07.2010 sumu 44,- €, dňa 18.08.2010 sumu 43,83 €, dňa 22.09.2010 sumu 40,- €, dňa 20.10.2010 sumu 50,- € a dňa 04.05.2011 sumu 68,- €) - ako aj tvrdenú platbu v sume 383,- € zo dňa 15.04.2013 (č. I. 59 spisu), ktorú je potrebné overiť dopytom u navrhovateľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak okresný súd posúdi sporný úver ako bezúročný a bez poplatkov aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení neprichádza do úvahy (posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov nepredpokladá samo osebe neplatnosť zmluvy o úvere). Pokiaľ ide o omeškanie odporkyne s plnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) okresný súd v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka zohľadní výzvu navrhovateľa na zaplatenie zo dňa 26.05.2011 (č. I. 13 spisu), podľa ktorej bolo dlžnú sumu potrebné zaplatiť do 15 dní od jej odoslania, t.j. od 31.05.2011 (č. I. 14 spisu); javí sa preto, že prvý deň omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu nastal dňa 16.06.2011, ktorý je rozhodujúcim dňom na stanovenie maximálnej výšky úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia č. 586/2008 Z. z. a nariadenia č. 281/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 (t.j. úroky z omeškania maximálne vo výške 9,25 % ročne); pri rozhodovaní o uplatnených úrokoch z omeškania je však okresný súd viazaný návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.) a nemôže prisúdiť viac ako navrhovateľ uplatnil (t.j. úroky z omeškania vo výške 0,025 % denne, t.j. 9,125 % ročne od 11.08.2012 podľa návrhu navrhovateľa). Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa prvého dňa omeškania s plnením peňažného občianskoprávneho dlhu sa stanoví maximálna výška úrokov z omeškania, na ktorú má navrhovateľ v konaní nárok, konkrétne úroky z omeškania je však navrhovateľovi v dôsledku viazanosti jeho návrhom možné v zásade priznať najskôr odo dňa uplatneného v návrhu na začatie konania (v konkrétnom prípade teda môže ísť o rozdielne dni ako sa to javí aj v prejednávanej veci).

V dôsledku zrušenia napadnutého výroku rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.) avšak okresný súd bude výrok rozhodnutia o trovách konania formulovať v závislosti od príslušného ustanovenia O.s.p., ktoré bude aplikovať (zrušený výrok rozsudku o trovách konania „účastníci nemajú právo na náhradu trov konania“ zodpovedá ustanoveniu § 144 prvá veta O.s.p., hoci v odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ktorému správne zodpovedá výrok „žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo“).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.